

Skatteministeriet
Den

J.nr. 001009/04-001280

Spørgsmål 23

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på alm.del - spørgsmål nr. 23.

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2004 – 05, 1. samling, jf. alm.del – spørgsmål 184 af 9. december 2004.

Kristian Jensen

/Kim Lohse

Spørgsmål 23:

"Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 53 oplyse:

- a. Hvor stort et beløb, der samlet set er tale om for pengeinstitutters fradrag for erstatning i selskabstømmersager?
- b. Hvor stor en andel heraf, der vedrører regnskabsår, der ligger mere end tre år tilbage i tiden, og hvor skattemyndighederne ikke længere vil kunne nægte fradrag?
- c. Hvornår ministerens overvejelser om Landsskatterettens kendelsers betydning for pengeinstitutternes fradrag forventes tilendebragt?"

Svar:

Ad a og b.

Indledningsvis bemærkes, at det fremgår af svaret til Folketingets Skatteudvalg på alm. del - spørgsmål nr. 53 af 14. oktober 2004, at den daværende skatteminister i et svar af 15. oktober 1999 har udtalt, at "Pengeinstitutterne er, som det fremgår, ikke på forhånd afskåret fra fradrag for erstatninger i selskabstømmersager. Det vil- også i selskabstømningsagerne – bero på en konkret vurdering, om erstatningsydelsen er fradragsberettiget".

ToldSkat Selskabsrevisionen har oplyst, at man ud fra en konkret vurdering i tre tilfælde har fundet, at bankerne i disse tilfælde har fradrag for erstatninger betalt i forbindelse med selskabstømning. Afgørelserne er truffet af ToldSkat Selskabsrevisionen, som er den skatteansættende myndighed for [finansielle virksomheder, herunder pengeinstitutter](#), jf. skattestyrelseslovens § 12 A, stk. 1. Fradragene udgør i alt 9.549.069 kr.

ToldSkat Selskabsrevisionen har i øvrigt oplyst, at man ikke har opgjort størrelsen af de fradrag, bankerne har foretaget for erstatninger i forbindelse med selskabstømning. Sådanne omkostninger fremgår ikke direkte af pengeinstitutternes regnskab eller selvangivelse, men er indeholdt i regnskabsposter, der typisk også omfatter andre transaktioner.

Jeg kan endvidere oplyse, at erstatninger og procesrenter overvejende bliver indbetalt af de sagsøgte og dømt advokater og som oftest uden oplysning om eventuelle bagvedliggende forlig mellem sælgere, rådgivere m.v. Som følge heraf er det ikke muligt at fordele og registrere erstatningsindbetalingerne på de forskellige grupper af erstatningsansvarlige.

Da det må lægges til grund, at der ikke har eksisteret en entydig praksis om pengeinstitutters adgang til fradrag for erstatninger, kan der foretages ændringer af skatteansættelsen efter fristreglerne i skattestyrelseslovens § 34, stk. 1.

Jeg kan generelt oplyse, at i medfør af skattestyrelseslovens § 34, stk. 1, kan skattemyndighederne på nuværende tidspunkt ikke foretage ændringer af skatteansættelsen for indkomståret 2000 eller tidligere år.

Det vil sige, for så vidt angår indkomståret 2001 og fremefter, er der ikke indtrådt skattemæssig forældelse.

Ad c.

Jeg skal henvise til mit svar på Folketingets Skatteudvalg alm.del – spørgsmål nr. 24.